

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.349/2011/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. január 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2011. szeptember 12. napján kihirdetett 31.Bf.6856/2011/10. számú ítélete ellen az I. r. vádlott és védője által bejelentett *fellebbezést elutasítja.*

Megállapítja, hogy a Fővárosi Bíróság fenti ítélete a kihirdetésekor, 2011. szeptember 12. napján jogerőre emelkedett.

A harmadfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget az I. r. vádlott viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. február 9. napján kihirdetett 4.B.36.096/2010/50. számú ítéletével az I.r. vádlottat 2 rb. a Btk.316.§.(1)(2) bekezdés a/, c/ és d/ pontjaira figyelemmel az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő nagyobb értékre, bünszövetségben, üzletszerűen és dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette, mely egy esetben társtettesként elkövetett, 3 rb. a Btk.316.§.(1)(2) bekezdés a/, c/ és d/ pontjaira figyelemmel a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő lopás büntette, mely egy esetben bűnsegédként, 2 esetben társtettesként elkövetett, 1 rb. a Btk.316.§.(1)(2) bekezdés a/, c/ és d/ pontjaira figyelemmel a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő lopás büntettének kísérlete és 1 rb. a Btk.316.§.(1)(2) bekezdés a/, c/ és d/ pontjai szerint minősülő lopás vétségének kísérlete miatt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időnek a szabadságvesztésbe beszámításáról.

Elrendelte a Füzesabonyi Városi Bíróság 2.B.85/2007/6. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés, és a Pest Megyei Bíróság 15.B.62/2006/9. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2011. szeptember 12. napján kihirdetett 31.Bf.6856/2011/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk.313/C.§.(7) bekezdés a/ pontjában meghatározott bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében is.

Lopási cselekményeinek minősítését is részben helyesbítette.

Pontosította házi őrizete kezdő és befejező napját, a lefoglalási határozat számát, és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

Megállapította, hogy a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, melynek irányát, okát és célját nem jelölték meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.878/2011/1. számú átiratában a fellebbezések elutasítását indítványozta a Be.390.§.(2) bekezdése és a Be.369.§.(2) bekezdése alapján.

Azt fejtette ki, hogy az első- és másodfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I.r. vádlott 2010. január 26. napján 14 óra körüli időben a város1 előtt figyellel fedezte a II.r. vádlottat, aki az ott leállított, a sértett által használt 4 frszú Ford típusú személygépkocsi bal első ajtaját zártörés módszerével kinyitotta, és abból eltulajdonította a sértett tulajdonát képező fekete, bőr pénztárcát, az abban lévő 15.000 Ft és 50 Euró készpénzzel, 3 kg almát, valamint a sértett személyes iratait és a Bank1, valamint a Bank2 által kiállított bankkártyáit. A cselekménnyel okozott kár 30.000 Ft volt, mely nem térült meg.

Az elsőfokú bíróság a vádlott e cselekményét lopás bűntettéhez nyújtott bűnsegélynek minősítette.

A másodfokú bíróság ezzel a cselekménnyel kapcsolatban állapította meg, hogy a vádlott bűnsegédként elkövetett 2 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét is megvalósította.

Az adott esetben a másodfellebbezés okaként kizárólag a Be.386.§.(1) bekezdés b/ pontja jöhet szóba. Ezt a rendelkezést a 2009. évi LXXXIII. Törvény 41.§. iktatta be a büntetőeljárás szabályai közé. E törvény indokolása szerint akkor van helye a másodfellebbezésnek, ha az elsőfokú bíróság egymással anyagi halmazatban lévő cselekményeket bírál el, és ezek közül valamely cselekményben nem mondja ki a vádlott bűnösségét, de a történeti tényállásban rögzíti annak elkövetését, majd a másodfokú bíróság e cselekményben is megállapítja a bűnösségét.

Az egymással alaki halmazatban lévő bűncselekmények esetén, változatlan tényállás mellett a magatartás - s így a bűnösség - köre nem bővül, hanem csak a cselekmény minősítése változik, ami a Be.386.§.(1) bekezdésében írt taxatív felsorolás szerint nem lehet másodfellebbezés alapja.

Jelen ügyben az első-és másodfokú bíróság azonos tényállást állapított meg. a vádlott azonosan megállapított cselekménye alaki bűnhalmazatot valósított meg, aminek a minősítését a másodfokú bíróság helyesbítette. Mivel a bűnösségi kör nem bővült, a másodfokú bíróság a vádlott újabb magatartását nem vonta a bűnösség körébe, az ítélet ellen nincs helye másodfellebbezésnek.

A bírói gyakorlattal kapcsolatban utalt a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.217/2010/3. számú végzésére.

Az I.r. vádlott és védője által begyűjtött fellebbezés folytán a Be. 387.§ /1/ bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első- illetve a másodfokú bírósági eljárásban megtartották e.

Ennek során megállapította, hogy a másodfokú bíróság tévesen biztosított fellebbezési jogot az I.r. vádlottnak és védőjének.

Az ügyben a fellebbezési jog megnyílása a Be. 386.§ (1) bekezdés b./ pontjához kapcsolódóan vizsgálendő.

E szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen akkor van helye fellebbezésnek, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett.

A helyes értelmezés szerint, ha az első fokú bíróság egymással anyagi halmazatban lévő bűncselekményeket bírál el, és ezek közül valamely cselekményben nem mondja ki a vádlottat bűnösnek, de a történeti tényállásban rögzíti a cselekmény elkövetését, majd a másodfokú bíróság e cselekményben is bűnösnek mondja ki a vádlottat, bűnösségének megállapítása először másodfokon történik meg. Ebben az esetben a bűnösségi kör bővül a vádlott terhére, ezért a másodfokú határozat ellen a jogalkotó perorvoslatot biztosít.

A felülbírált ügyben azonban nem ez történt.

Az első fokú ítélet 4. pontjába foglalt tényállás rögzíti azt az elkövetői magatartást, amely a helyesen megállapított vagyon elleni bűncselekményt és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét is tartalmazza.

Az I.r. vádlott egy elkövetői magatartással a vagyon elleni bűncselekményen túl 2 rb készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét is, mint bűnsegéd elkövette, amely bűncselekmények egymással valóságos alaki heterogén halmazati viszonyban állnak.

Tartalmában törvényes a másodfokú bíróság döntése, ellenben téves jogi álláspontra helyezkedett, amikor fellebbezési lehetőséget biztosított a határozata ellen.

A másodfokú bíróság ítéletének rendelkező részében ezért szükségtelenül mondta ki ez utóbbi cselekményben az I.r. vádlott bűnösségét, mert a helyes szóhasználat az lett volna, hogy e vádlott cselekményét 2 rb a Btk. 313/C.§ (7) bekezdés a./ pontjában meghatározott bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének is minősíti.

Az egymással alaki halmazatban álló bűncselekmények hiányos minősítésének a pótlása a másodfokú eljárásban nem jelenti a bűnösségi kör bővülését. Ellenben a valóságos anyagi halmazatban álló bűncselekmények másodfokon történő bűnösségi körbe vonása már további bűncselekmény megállítását jelenti, és ezzel megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét.

Az I.r. vádlott és védőjének fellebbezése a kifejtettek miatt nem joghatályos, érdemben nem bírálható felül.

A másodfokú bíróság tévedett, amikor a fellebbezés kizártsága ellenére megnyitotta a jogorvoslat lehetőségét, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be. 390.§.(2) bekezdése alapján a fellebbezést elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezési jogot a Be. 341.§ (1) bekezdése zárja ki, a Be. 385.§-ára figyelemmel.

A Be.588.§.(3) bekezdés a/ pont alapján állapította meg a másodfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedését.

Budapest, 2013. év január hó 11. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

. Sárecz Szabina Martina sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea
tisztviselő